

**МІНІСТЕРСТВО
ВНУТРІШНІХ
СПРАВ
УКРАЇНИ**

**ЛЬВІВСЬКИЙ
ДЕРЖАВНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ
СПРАВ**

**НАЦІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ
ПРАВОВИХ
НАУК
УКРАЇНИ**

**КОНСУЛЬТАТИВНА
МІСІЯ
ЄВРОПЕЙСЬКОГО
СОЮЗУ**

ВІЙНА В УКРАЇНІ: ЗРОБЛЕНІ ВИСНОВКИ ТА НЕЗАСВОЄНІ УРОКИ

**Збірник тез
Міжнародної науково-практичної конференції**

20 лютого 2026 року

Київ – Львів – Харків

Рекомендовано до друку та поширення через мережу Інтернет
Вченою радою Львівського державного університету внутрішніх справ
(протокол від 25 лютого 2026 року № 8)

Упорядник:

У. О. Цмоць

Війна в Україні: зроблені висновки та незасвоєні уроки : збірник тез
В42 Міжнародної науково-практичної конференції (20 лютого 2026 року) /
упор. У. О. Цмоць. Львів : Львівський державний університет внутрішніх
справ, 2026. 622 с.

Вміщено тези доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції
«Війна в Україні: зроблені висновки та незасвоєні уроки», яка відбулася 20 лютого
2026 року у Львівському державному університеті внутрішніх справ.

Опубліковано в авторській редакції. Відповідальність за достовірність фактів,
статистичних даних, точність викладеного матеріалу покладається на авторів.

The collection contains the participants' reports of the International Scientific and Practical
Conference «The War in Ukraine: Conclusions Drawn and Lessons Not Learnt», which was
held on February 20, 2026, at Lviv State University of Internal Affairs.

The reports are published in the author's edition. The authors are responsible for the
reliability of the facts, statistical data, and the accuracy of the material presented.

УДК 355.01(477-651.2:470-651.1)

© Львівський державний університет
внутрішніх справ, 2026

ЗМІСТ

Вступне слово	19
Абдель Фатах А. С. ПРАВО НА ПРОФЕСІЙНУ РЕАЛІЗАЦІЮ: ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ БАР'ЄРІВ ДОСТУПУ ВЕТЕРАНІВ УКРАЇНИ ДО ПРАЦІ ТА ОСВІТИ	21
Авраменко О. В. ВИЗНАННЯ ВОЄННОГО ТА НАДЗВИЧАЙНОГО СТАНУ ОБСТАВИНАМИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА КВАЛІФІКАЦІЮ КРАДІЖКИ	24
Алкссєйченко О. В. ГІБРИДНА ЕСКАЛАЦІЯ ЯК СТРАТЕГІЯ: ВІД «ЗАМОРОЖЕНИХ КОНФЛІКТІВ» ДО ПОВНОМАСШТАБНОЇ ВІЙНИ	26
Афтанасів В. М., Панкевич О. З. ПСИХОЛОГІЧНА СТІЙКІСТЬ ПРАВООХОРОНЦІВ ЯК ФАКТОР НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ	28
Базиляк І. О., Воробей О. В. БОРІТЬБА З ВИКОРИСТАННЯМ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В СТВОРЕННІ ДЕЗІНФОРМАЦІЙНИХ МАТЕРІАЛІВ	31
Бакутін Є. І. КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ВЗАЄМОДІЇ З НАСЕЛЕННЯМ	33
Балабанова Л. М., Штих В. А. ПІДХОДИ ДО РОЗРОБКИ МОДЕЛІ МУЛЬТИКОМПОНЕНТНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ В УМОВАХ ВОЄННОГО ТА ПІСЛЯВОЄННОГО ЧАСУ	35
Балинська О. М. ВІЙНА В УКРАЇНІ ЯК СЕМІОТИЧНИЙ ЗЛАМ: ЧОМУ СВІТ ДОСІ ЧИТАЄ ВІЙНУ СТАРОЮ МОВОЮ	37
Балта Є. О., Грінченко В. В. ТРАНСФОРМАЦІЯ ВЗАЄМОДІЇ СИЛОВИХ СТРУКТУР З ГРОМАДЯНСЬКИМ СУСПІЛЬСТВОМ В УМОВАХ ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ	39
Балта Є. О., Михайленко О. В. РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ РЕАБІЛІТАЦІЇ ТА СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ВЕТЕРАНІВ В УКРАЇНІ У ПІСЛЯВОЄННИЙ ПЕРІОД	41
Барабаш О. О. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГУМАНІТАРНОЇ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ ВІЙНИ В УКРАЇНІ КРИЗЬ ПРИЗМУ ДОТРИМАННЯ НОРМ ТА ПРИНЦИПІВ МІЖНАРОДНОГО ПРАВА	43
Бевзюк Я. О., Міщинська І. В. ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНОЇ ТА ДУХОВНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ВЕТЕРАНІВ В УКРАЇНСЬКОМУ СОЦІУМІ	46
Беззубцева Т. Г., Микитин В. Ф. ПРОТИДІЯ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ ТА МОВІ ВОРОЖНЕЧІ ПІД ЧАС ВІЙНИ: КООРДИНАЦІЯ ОРГАНІВ ВІЙСЬКОВОГО УПРАВЛІННЯ СИЛ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ ДЕРЖАВИ ТА ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА	47
Безпалько А. Ю., Іванов С. Ю. СПІЛЬНІ СТРАТЕГІЇ ДЕРЖАВИ Й ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА У ПРОТИДІЇ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ ТА МОВІ ВОРОЖНЕЧІ В УКРАЇНІ	49
Бєспєка В. Ю. ІНСТРУМЕНТАРІЙ ТА НАПРЯМИ РОСІЙСЬКОЇ КОГНІТИВНОЇ АГРЕСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ	51
Бикова О. І. ПРОТИДІЯ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ В УМОВАХ ВІЙНИ: ПРАВОВІ МЕХАНІЗМИ ТА ПСИХОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА ВЕТЕРАНІВ І ЦИВІЛЬНОГО НАСЕЛЕННЯ	53
Білан А. А., Охромій Г. В. ТРАНСФОРМАЦІЯ НАУКОВИХ ПОГЛЯДІВ НА ФЕНОМЕН ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ	55

Білан А. А., Спиця Н. В. КЛІНІКО-ПСИХОПАТОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АТИПОВИХ І КОМОРБІДНИХ ФОРМ ПТСР УЧАСНИКІВ БОЙОВИХ ДІЙ	57
Білаш О. В., Добрянський Є. В. ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА ДЕРЖАВИ В УМОВАХ ВІЙНИ	59
Білик В. М. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ВЗАЄМОДІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ ТА НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ І ПОРЯДКУ ПІД ЧАС МАСОВИХ ЗАХОДІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	61
Білик І. В., Братель С. Г. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕВАКУАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ З ПРИФРОНТОВИХ ТЕРИТОРІЙ УКРАЇНИ: ПРАКТИЧНИЙ ДОСВІД ВЗАЄМОДІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ТА ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА	63
Біляцький О. С., Голик Б. В. КООРДИНАЦІЯ ГУМАНІТАРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ЗОНАХ БОЙОВИХ ДІЙ І КРИЗОВИХ РЕГІОНАХ: ВЗАЄМОДІЯ СИЛ БЕЗПЕКИ, ГРОМАДЯНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ТА РЕЛІГІЙНИХ СПІЛЬНОТ	65
Богучарова О. І., Сень Є. О. ВПЛИВ ТРАВМАТИЧНОГО ДОСВІДУ НА МОТИВАЦІЮ ДО НАВЧАННЯ У КУРСАНТІВ – ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ	67
Богучарова О. І., Тиненик Я. О. СУЧАСНІ ВИКЛИКИ У ВІДНОВЛЕННІ ПСИХІЧНОГО ЗДОРОВ'Я ПОЛІЦЕЙСЬКИХ З МОРАЛЬНОЮ ТРАВМОЮ ТА ПРОФЕСІЙНИМ ВИГОРАННЯМ	69
Бойчук Ю. М., Біндас Р. Р. ПРОТИДІЯ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ СЕРЕД ЦИВІЛЬНОГО НАСЕЛЕННЯ ЯК СКЛАДОВА ПСИХОЛОГІЧНОЇ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ	72
Бойчук С. С. ВІЙНА В УКРАЇНІ ЯК КАТАЛІЗАТОР ТРАНСФОРМАЦІЇ СУЧАСНОЇ БЕЗПЕКОВОЇ, КОМУНІКАЦІЙНОЇ ТА ІНСТИТУЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ	75
Бондаренко В. А. PSYCHOLOGICAL REHABILITATION OF VETERANS OF THE SECURITY AND DEFENSE FORCES OF UKRAINE AS A COMPONENT OF HUMANITARIAN SECURITY	77
Бондаренко О. Ю. ТИПОЛОГІЯ ПОТЕРПІЛИХ ВІД ЖОРСТОКОГО ПОВОДЖЕННЯ З ВІЙСЬКОВОПОЛОНЕНИМИ АБО ЦИВІЛЬНИМ НАСЕЛЕННЯМ	79
Бориславський Р. А. ПРОТИДІЯ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ У ПЕРІОД ВОЄННОГО СТАНУ	81
Борисов Н. М., Полуніна Л. В. РОЛЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ГУМАНІТАРНОЇ БЕЗПЕКИ ЧЕРЕЗ МЕХАНІЗМИ ЦИВІЛЬНО-ВІЙСЬКОВОГО СПІВРОБІТНИЦТВА	82
Боровікова В. С. ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ДОКАЗІВ, ЗІБРАНИХ ГРОМАДСЬКИМИ ТА ВОЛОНТЕРСЬКИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ ПІД ЧАС ВІЙНИ	85
Бортник Н. П., Єсімов С. С. ВЗАЄМОДІЇ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ Й ОБОРОНИ З ГРОМАДЯНСЬКИМ СУСПІЛЬСТВОМ	87
Братковський В. М. ВПРОВАДЖЕННЯ У ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАДАХ ФАХІВЦІВ ІЗ СУПРОВОДУ ВЕТЕРАНІВ ВІЙНИ ТА ДЕМОБІЛІЗОВАНИХ ОСІБ	90
Брич Л. П. МЕДИЧНЕ СОРТУВАННЯ ПОСТРАЖДАЛИХ В УМОВАХ ВЕДЕННЯ ВОЄННИХ (БОЙОВИХ) ДІЙ У СВІТЛІ НОРМ МІЖНАРОДНОГО ГУМАНІТАРНОГО ПРАВА	91
Будік І. М. ПРАВОВІ ЗАСАДИ КОНФІСКАЦІЇ МАЙНА НАРКОТОРГОВЦІВ У ЗАКОНОДАВСТВІ ГРУЗІЇ	95

Будник Д. П., Савіщенко В. М. ПРОФЕСІЙНЕ ВИГОРАННЯ ПСИХОЛОГІВ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ В УМОВАХ ПІДВИЩЕНОГО ПСИХОЕМОЦІЙНОГО НАВАНТАЖЕННЯ	98
Булгакова О. В., Хачатрян Т. С. СОЦІОКУЛЬТУРНА ІДЕНТИЧНІСТЬ ВПО ЯК НАПРЯМ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОЇ ЕТНОПОЛІТИКИ В ПОДОЛАННІ НАСЛІДКІВ ВІЙНИ	100
Бурда С. Я. ОКРЕМІ АСПЕКТИ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ КВАЛІФІКАЦІЇ В ПЕРІОД ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ	102
Бутирін Є. О. ДІЯЛЬНІСТЬ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ У СФЕРІ РЕАЛІЗАЦІЇ ПОЛІТИКИ ДЕКОМУНІЗАЦІЇ ТА ДЕКОЛОНІЗАЦІЇ МОНУМЕНТАЛЬНИХ ОБ'ЄКТІВ (ПРОБЛЕМИ ТА КУРЙОЗИ)	103
Вайда Т. С. НАЗЕМНІ РОБОТИЗОВАНІ КОМПЛЕКСИ ДЛЯ БЕЗПЕЧНОГО ПОРЯТКУ ПОРАНЕНИХ ОСІБ В УМОВАХ НАДВИСОКОЇ ЗАГРОЗИ НА ПОЛІ БОЮ: НАПРАЦЮВАННЯ ВІТЧИЗНЯНИХ ВИРОБНИКІВ ДЛЯ СИЛ БЕЗПЕКИ ТА ОБОРОНИ	105
Вакулко Б. І. ПРОТИДІЯ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ ТА МОВІ ВОРОЖНЕЧІ ПІД ЧАС ВІЙНИ: ІНСТИТУЦІЙНІ МЕХАНІЗМИ ТА СПІЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ДЕРЖАВИ І ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА	107
Васильчук А. Д., Михайленко О. В. КООРДИНАЦІЯ ГУМАНІТАРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ЗОНАХ БОЙОВИХ ДІЙ І КРИЗОВИХ РЕГІОНАХ: ВЗАЄМОДІЯ СИЛ БЕЗПЕКИ, ГРОМАДЯНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ТА РЕЛІГІЙНИХ СПІЛЬНОТ	109
Вереда Н. О., Шевяков О. В. ПСИХОЛОГІЧНА ДОПОМОГА РОДИНАМ ЗАГИБЛИХ ПІД ЧАС ВІЙНИ	111
Винник С. С. МОНІТОРИНГОВІ МЕХАНІЗМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОТРИМАННЯ САНКЦІЙ В УМОВАХ ГІБРИДНИХ ЗАГРОЗ	113
Висоцька І. Б. ЕКОНОМІКА УКРАЇНИ В УМОВАХ ЕКЗОГЕННИХ ШОКІВ: АНАЛІЗ СТІЙКОСТІ ТА ПЕРСПЕКТИВ ВІДНОВЛЕННЯ	115
Вичавка В. І., Мишко А. М. ВІЙНА В УКРАЇНІ: УРОКИ, ЩО ЗМІНИЛИ РЕАЛЬНІСТЬ, АЛЕ НЕ СИСТЕМУ	116
Власенко С. Б. ВІЙНА ЯК ФАКТОР ТРАНСФОРМАЦІЇ ПСИХІЧНОГО ЗДОРОВ'Я ОСОБИСТОСТІ	118
Вовк Н. П., Соколюк І. Є. ВТОМА ЯК ПРЕДИКТОР ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ У ВОЛОНТЕРІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	120
Войтович М. І., Сеник А. П. МАТЕМАТИКО-ІНСТРУМЕНТАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОТИДІЇ МОВІ ВОРОЖНЕЧІ В ГЛОБАЛЬНОМУ ІНФОПРОСТОРІ	122
Волобоєв А. О. ПРАВОВІ ГАРАНТІЇ ЗАХИСТУ ЦИВІЛЬНОГО НАСЕЛЕННЯ ПРИ ПРОВЕДЕННІ СПЕЦІАЛЬНИХ ОПЕРАЦІЙ: ПРАКТИКА ЗАСТОСУВАННЯ	124
Воробель У. Б. ІНСТИТУЦІЙНІ ГАРАНТІЇ УЧАСТІ АДВОКАТА У ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	126
Вуйма А. Г. ВИКОРИСТАННЯ У КРИМІНАЛЬНОМУ ДОКАЗУВАННІ МАТЕРІАЛІВ, ЗІБРАНИХ ІНСТИТУЦІЯМИ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА: ЗАСАДИ ВЗАЄМОДІЇ З ОРГАНАМИ КРИМІНАЛЬНОЇ ЮСТИЦІЇ	128

Вульчин М. В. ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ДАНИХ ДЛЯ ПРИЙНЯТТЯ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ РІШЕНЬ ЩОДО ОБРАННЯ ЗАПОБІЖНИХ ЗАХОДІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	131
Гальченко В. М. ПОСТТРАВМАТИЧНИЙ СТРЕСОВИЙ РОЗЛАД У ВЕТЕРАНІВ ВІЙНИ	133
Ганаба С. О. ПОСТТРАВМАТИЧНЕ ЗРОСТАННЯ ЯК РЕСУРС РОЗВИТКУ ВЕТЕРАНІВ	135
Ганущин С. Н., Вінічук М. В. ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ СИСТЕМОЮ РЕАБІЛІТАЦІЇ, РЕІНТЕГРАЦІЇ ТА СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ВЕТЕРАНІВ СИЛ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ ПРОТИДІЇ ІНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИМ ВИКЛИКАМ	137
Гаргат-Українчук О. М., Юрчишин Н. Г. ПРАВОВІ АСПЕКТИ ВІЙСЬКОВОГО КАПЕЛАНСТВА	139
Гельбак А. М. МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ У НАПРЯМІ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ПІДТРИМКИ СІМЕЙ СПІВРОБІТНИКІВ МВС УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ	141
Герасимович А. М. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ І ПРАВОВОЇ ПІДТРИМКИ ВЕТЕРАНІВ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ	144
Holovach Tetiana UKRAINIAN VETERAN REHABILITATION: A HUMANITARIAN SECURITY APPROACH	146
Грабар Н. М. ВІДШКОДУВАННЯ МОРАЛЬНОЇ ШКОДИ ЦИВІЛЬНИМ ОСОБАМ УНАСЛІДОК ПОРУШЕНЬ МІЖНАРОДНОГО ГУМАНІТАРНОГО ПРАВА	148
Григоришин А. В. РОЛЬ МІГРАЦІЙНОЇ СЛУЖБИ У СИСТЕМІ ПІДТРИМКИ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ ТА ЇХНІХ РОДИН	151
Гриньків О. О., Миськів Б. В. ПРАВОВІ, ЕТИЧНІ, ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ВЗАЄМОДІЇ СИЛ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ З ГРОМАДЯНСЬКИМ СУСПІЛЬСТВОМ В МЕЖАХ МІЖНАРОДНОГО ГУМАНІТАРНОГО ПРАВА ТА ПРАВ ЛЮДИНИ	153
Гришук В. К. ЛІНІЙНІСТЬ ТА НЕЛІНІЙНІСТЬ У МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИНАХ: ОКРЕМІ СУДЖЕННЯ НА ТЛІ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСИВНОЇ ВІЙНИ ПРОТИ УКРАЇНИ.....	155
Грінченко В. В., Дегалюк М. А. АДАПТАЦІЯ ЯК ФАКТОР ВИЖИВАННЯ: ЗРОБЛЕНІ ВИСНОВКИ ТА НЕЗАСВОЄНІ УРОКИ УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ ВІЙНИ В УКРАЇНІ	160
Гродзь Н. М. ЕФЕКТИВНА РОЛЬ ГРОМАДЯНСЬКИХ І РЕЛІГІЙНИХ ІНСТИТУЦІЙ В УМОВАХ ЗБРОЙНИХ КОНФЛІКТІВ.....	162
Гурковська К. А., Поляк А. Ю. РІВЕНЬ ДОВІРИ НАСЕЛЕННЯ ДО ПОЛІЦІЇ ЯК ОСНОВНИЙ КРИТЕРІЙ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ЇЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	164
Давиденко В. Л. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВІЙСЬКОВОГО КАПЕЛАНСТВА В УКРАЇНІ ЯК ІНСТИТУТУ ДУХОВНОЇ ТА ПСИХОЛОГІЧНОЇ ПІДТРИМКИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	166
Дашковський А. В. ЕВОЛЮЦІЯ ПОНЯТТЯ ТЕРОРИЗМУ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ	168
Демків Р. Я., Теселько М. М. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА НЕЯКІСНІ ТОВАРИ (ПОСЛУГИ) В УМОВАХ ОБМЕЖЕНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ (ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ)	170

Демків Р. Я.

ЕТИКО-ПРАВОВІ МЕЖІ ЦИВІЛЬНО-ВІЙСЬКОВОГО СПІВРОБІТНИЦТВА:

ЗАХИСТ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ І ПРАВ ЛЮДИНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ 172

Дідик Н. І.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦІЇ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ 174

Дмитришин І. С., Погрібна А. О.

РОЗВИТОК ПСИХОЛОГІЧНИХ РЕСУРСІВ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ

ЯК ЧИННИК РЕАБІЛІТАЦІЇ ТА РЕСОЦІАЛІЗАЦІЇ ВЕТЕРАНІВ 176

Добровольський В. О.

ЕТИЧНІ ТА ПРАВОВІ АСПЕКТИ ВЗАЄМОДІЇ СИЛ БЕЗПЕКИ

З ГРОМАДЯНСЬКИМ СУСПІЛЬСТВОМ У КОНТЕКСТІ МІЖНАРОДНОГО

ГУМАНІТАРНОГО ПРАВА ТА ПРАВ ЛЮДИНИ 178

Долінська М. С.

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

ЕТНОНАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ ЯК ЧИННИК СУСПІЛЬНОЇ ЗГУРТОВАНOSTІ 180

Дудко Д. О., Юрчак Ю. М.

РЕАБІЛІТАЦІЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ПІСЛЯ БОЙОВИХ ДІЙ,

ЯКІ ПЕРЕБУВАЛИ ПІД НЕГАТИВНИМ ІНФОРМАЦІЙНО-ПСИХОЛОГІЧНИМ ВПЛИВОМ АГРЕСОРА 183

Дудоров О. О., Письменський Є. О.

КОЛИ ДОПИС У СОЦІАЛЬНІЙ МЕРЕЖІ (НЕ) СТАЄ ЗЛОЧИНОМ,

ВЧИНЕНИМ З ВИКОРИСТАННЯМ ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ? 185

Dulgerova O. M.

INFORMATION WAR AS A COMPONENT OF HYBRID WAR 189

Дулгерова О. М., Вороновська Л. Г.

МАНІПУЛЯТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ВОЄННОМУ ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОСТОРІ 191

Дурач В. М., Ніколайчук Л. Г.

ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПРАВ ЛЮДИНИ

У КОНТЕКСТІ МІЖНАРОДНОГО ГУМАНІТАРНОГО ПРАВА В УМОВАХ ВІЙНИ 193

Дурач В. М., Ткачук П. В.

ПСИХОЛОГІЧНА ТА СОЦІАЛЬНА ПІДТРИМКА ВІЙСЬКОВИХ ІЗ БОЙОВИМИ ТРАВМАМИ

ТА ПОСТТРАВМАТИЧНИМ СТРЕСОВИМ РОЗЛАДОМ 195

Євпак С. В., Платонов В. М.

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПСИХОЛОГІЧНОГО СУПРОВОДУ

ДІЯЛЬНОСТІ ВОДОЛАЗІВ-САПЕРІВ ДСНС УКРАЇНИ 197

Єсімов С. С.

ВІЙСЬКОВЕ КАПЕЛАНСТВО В СУЧАСНИХ УМОВАХ 199

Єфімов Г. В., Скиданенко В. В.

КОНФЕСІЙНА ВІЙНА ЯК СКЛАДОВА ГУМАНІТАРНОЇ АГРЕСІЇ РОСІЇ 201

Жигайло Н. І.

ПРОГРАМА РОЗВИТКУ ДУХОВНИХ ЦІННОСТЕЙ

ЗАДЛЯ ЗБЕРЕЖЕННЯ ФІЗИЧНОГО ТА ПСИХІЧНОГО ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ В ЧАС ВІЙНИ 203

Жогло В. М., Жогло О. В.

ІННОВАЦІЙНІ ТА МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ МОДЕЛІ РЕАБІЛІТАЦІЇ

В УМОВАХ ВОЄННОГО ТА ПОСТВОЄННОГО ЧАСУ 207

Жогло О. В.

СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ДОПОМОГИ

ПРИ БОЙОВІЙ ТРАВМІ ТА ПТСР В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ 209

Захарова О. В.

ГУМАНІТАРНА БЕЗПЕКА В УМОВАХ ВІЙНИ: ПРАВОВІ ТА ГУМАНІСТИЧНІ ВИМІРИ ПРОТИДІЇ

ЕКСПЛУАТАЦІЇ ЛЮДИНИ 211

Здреник І. В.

СИСТЕМА СОЦІАЛЬНОЇ АДАПТАЦІЇ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ 213

Здреник І. В., Тищенко С. ПРОБЛЕМА ЛЕГІТИМНОСТІ ТА НЕЗМІННОСТІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	215
Зінченко П. В., Рівчаченко О. А. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РЕАДАПТАЦІЇ ВЕТЕРАНІВ ДО УМОВ У ЦИВІЛЬНОМУ ЖИТТІ	217
Іваненко Я. С., Мельниченко А. С. МЕДІАГРАМОТНІСТЬ НАСЕЛЕННЯ ЯК ЧИННИК СТІЙКОСТІ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ ПІД ЧАС ВІЙНИ	219
Іваненко Б. В., Дідик Н. І. ВОЛОНТЕРСЬКИЙ РУХ ЯК КЛЮЧОВИЙ МЕХАНІЗМ СТІЙКОСТІ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В УМОВАХ ВІЙНИ	220
Іванів А. А. СТИГМАТИЗАЦІЯ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ ЯК СОЦІОКУЛЬТУРНА ПРОБЛЕМА В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ	222
Івахів О. С., Лібрुक-Ліпкевич С. Я., Юрченко Р. В. ДОСЯГНЕННЯ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ПІД ЧАС ВІЙНИ ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ	224
Іващенко О. А. МОЖЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ПРОЄКТИВНИХ МЕТОДИК У РОБОТІ З ПОСТРАЖДАЛИМИ ВІД ВІЙНИ	227
Ільків Н. В. ПРАВОВІ МЕХАНІЗМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВА НА ЕКОЛОГІЧНУ ІНФОРМАЦІЮ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	229
Ільчишин Н. В. ВПЛИВ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ НА ДОСТУПНІСТЬ ПРАВОСУДДЯ	232
Кабанець О. С. РЕІНТЕГРАЦІЯ ВЕТЕРАНІВ ЧЕРЕЗ ЗАЙНЯТІСТЬ У ВОЄННИЙ ТА ПІСЛЯВОЄННИЙ ПЕРІОД: КРИТЕРІЇ ВІДМЕЖУВАННЯ ТРУДОВИХ І ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВИХ ВІДНОСИН ТА НАСЛІДКИ ПЕРЕКВАЛІФІКАЦІЇ У КОНТЕКСТІ ПОЛІТИК ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ.....	235
Касаткін Є. В., Ринський І. М. ДЕЗІНФОРМАЦІЯ ВЕТЕРАНІВ І ЦИВІЛЬНОГО НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ ЯК СКЛАДОВА ГУМАНІТАРНОЇ АГРЕСІЇ РОСІЇ. МЕТОДИКИ І ФОРМИ ПРОТИДІЇ.....	237
Католик Г. В., Голова Ю. Ю. ВІДМІННОСТІ В УЯВЛЕННЯХ БАТЬКІВ І ДІТЕЙ-МІГРАНТІВ ВІЙНИ ПРО СУБ'ЄКТИВНІ СТАНИ ДІТЕЙ	240
Католик Г. В. ПРОЄКТ «ДОПОМОГА ДОПОМАГАЮЧИМ» – ЄВРОПЕЙСЬКА КІМНАТА ДЛЯ СЛУХАННЯ	242
Кваша О. П. РОЛЬ НЕУРЯДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ СТАНОВЛЕННЯ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	246
Кернякевич-Танасійчук Ю. В. ДО ПИТАННЯ РЕАБІЛІТАЦІЇ ВЕТЕРАНІВ ВІЙНИ, ЯКІ ВІДБУВАЮТЬ ПОКАРАННЯ.....	248
Клепацький С. В., Голоднюк В. Д. ПРАВОВІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ КАНІСТЕРАПІЇ У РЕАБІЛІТАЦІЇ ВЕТЕРАНІВ СИЛ БЕЗПЕКИ ТА ОБОРОНИ	250
Кметь О. О., Михайлишин В. О. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА ІНСТИТУТІВ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА: ВИКЛИКИ ВОЄННОГО СТАНУ	251
Кметь О. О., Шевчук Р. А. ГРОМАДСЬКИЙ МОНІТОРИНГ ЯК МЕХАНІЗМ АНТИКОРУПЦІЙНОГО КОНТРОЛЮ ТА ОЦІНКИ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ: ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ.....	253

Кобко Є. В. ОЦІНКА РИЗИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕЦІ В ПРОЦЕСІ ПІСЛЯВОЄННОГО ПЛАНУВАННЯ	255
Кобко Р. В. ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ НАДАННЯ СТРАХОВИХ ПОСЛУГ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	257
Кобрин В. С., Тимчук С. В. МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ ОБІГУ ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ	260
Ковальова Т. І., Борисов Н. М. КОРУПЦІЙНІ РИЗИКИ У СФЕРІ РОЗПОДІЛУ ГУМАНІТАРНОЇ ДОПОМОГИ: ВИКЛИКИ ТА МЕХАНІЗМИ ЗАПОБІГАННЯ	262
Ковальова Т. І., Панченко В. О. КООРДИНАЦІЯ ГУМАНІТАРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ: ПРАВОВІ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ	265
Ковальчук О. Р., Носик А. Ю. КАНІСТЕРАПІЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПОДОЛАННЯ ЕМОЦІЙНОГО ОНІМІННЯ ТА БОЙОВОЇ ПСИХОТРАВМИ У ВЕТЕРАНІВ	267
Ковальчук М. Р. ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ КВАЛІФІКАЦІЇ «ПОСОБНИЦТВА ДЕРЖАВІ-АГРЕСОРУ» (СТ. 111-2 КК УКРАЇНИ)	268
Козут В. М., Ільків В. А. СИНЕРГІЯ ГРОМАДСЬКИХ ІНСТИТУЦІЙ ТА СИЛ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	270
Козут Я. М. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ ЯК ЧИННИК НАЦІОНАЛЬНОЇ СТІЙКОСТІ ТА СПРОТИВУ УКРАЇНИ В УМОВАХ ПОВНОМАСШТАБНОЇ ВІЙНИ.....	272
Козут Я. М., Пряхіна Н. О. РЕАБІЛІТАЦІЯ ВЕТЕРАНІВ І ЧЛЕНІВ ЇХНІХ СІМЕЙ В УКРАЇНІ: НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ, ПСИХОЛОГІЧНІ ТА ОСВІТНІ АСПЕКТИ	274
Козанкевич І. Р. ІННОВАЦІЙНІ ТА МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ МОДЕЛІ РЕАБІЛІТАЦІЇ В «КАРІТАС ДРОГОБИЧ» В УМОВАХ ВОЄННОГО ТА ПОСТВОЄННОГО ЧАСУ	276
Колодяжний М. Г. КРИМІНОЛОГІЧНИЙ ГОМЕОСТАЗ – НОВЕ ПОНЯТТЯ У НАУЦІ ПРО ЗЛОЧИННІСТЬ	278
Королько С. В., Надала О. С. ВЗАЄМОДІЯ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ Й ОБОРОНИ ТА ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ГУМАНІТАРНОЇ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	280
Костенко І. В. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ТА ВІДНОВЛЕННЯ ТЕРИТОРІЙ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	282
Кравчук Д. В., Карпенко О. М., Мусійчук В. О. ПРОБЛЕМАТИКА ПРАВОВОГО СТАТУСУ ВЕТЕРАНА ПРИ ПРАЦЕВЛАШТУВАННІ НА ВІДПОВІДНИХ ПОСАДАХ У СИСТЕМІ МІНІСТЕРСТВА ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ	284
Краснощок А. В., Крушельницька К. О. РЕАБІЛІТАЦІЯ ВЕТЕРАНІВ: ЗМІСТ І ОСНОВНІ НАПРЯМИ	286
Кудерміна О. І., Тужанська Д. ЕМОЦІЙНЕ ВИГОРАННЯ ВЕТЕРАНІВ ВІЙНИ: ПСИХОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ПРОФІЛАКТИКИ	288
Кудимов С. М., Фуртес О. О., Міхін А. Ю. СЛУЖБА ВІЙСЬКОВОГО КАПЕЛАНСТВА В ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ ТА ЇХНЯ РОЛЬ ПІД ЧАС ВІЙНИ ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ.....	290
Кудла М.-А. Ю. INTERCULTURAL COMMUNICATION IN HUMANITARIAN MISSIONS DURING THE WAR	292

Кульчицька М. О., Хлипавка Г. Г. ВОЄННА ЕСЕЇСТИКА ЯК РЕСУРС ПОДОЛАННЯ НАСЛІДКІВ ВІЙНИ: ПСИХОЛОГІЧНИЙ, СОЦІАЛЬНИЙ ТА КУЛЬТУРНИЙ ВИМІРИ (на матеріалі книги Артура Дроня «Гемінгвей нічого не знає»)	294
Кутаєв С. В. УКРАЇНА ЯК ЦИФРОВИЙ ЩИТ ЄВРОПИ: АНАЛІЗ ДОСВІДУ КІБЕРОБОРОНИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ МІЖНАРОДНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ	296
Левчук Ю. К. УМОВИ ТА ПРИЧИНИ САМОВІЛЬНОГО ЗАЛИШЕННЯ ВІЙСЬКОВОЇ ЧАСТИНИ АБО МІСЦЯ СЛУЖБИ	298
Lemeshev R. O. DISINFORMATION AND RUSSIA'S WAR OF AGGRESSION AGAINST UKRAINE: CURRENT PROBLEMS IN THE FIELD OF DEFENSE AND SECURITY	300
Лемешко О. В. ДІЯЛЬНІСТЬ ПРИКОРДОННИКІВ ЩОДО ЗБЕРЕЖЕННЯ ТА ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ У РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКІЙ ВІЙНІ	301
Леонов О. О. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВ ГРОМАДЯН У СФЕРІ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ	303
Лесь І. О. ЯДЕРНЕ РОЗЗБРОСННЯ УКРАЇНИ ТА РОЛЬ СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ АМЕРИКИ	305
Лисейко І. В. ВИЯВЛЕННЯ ОПЕРАТИВНИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ФАКТІВ ЗЛОВЖИВАННЯ ВЛАДОЮ ПРИ ЗАКУПВЛЯХ НА ДЕОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ УКРАЇНИ	308
Лисюк А. М., Логвиненко Є. С. ДІЯЛЬНІСТЬ МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В УМОВАХ ЛОКАЛЬНИХ КОНФЛІКТІВ: ВИКЛИКИ ТА РЕАЛІЇ СЬОГОДЕННЯ	310
Lytvynenko O. O., Shutenko O. A. DISINFORMATION AND HATE SPEECH AS WARTIME THREATS	312
Лівінська Ю. Г., Федоренко В. В. МЕХАНІЗМИ ВЗАЄМОДІЇ ДЕРЖАВИ І ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА У ПРОТИДІЇ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ ТА МОВІ ВОРОЖНЕЧІ	314
Лівінська Ю. Г., Черненко А. Д. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ТА ЕТИЧНІ ОСНОВИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ВІЙСЬКОВОГО КАПЕЛАНСТВА У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ	316
Лісник Р. І., Гуцуляк Ю. В. МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ЗАЛУЧЕННЯ ВІЙСЬКОВИХ КАПЕЛАНІВ ДО ДОКУМЕНТУВАННЯ ВОЄННИХ ЗЛОЧИНІВ	318
Ліщинська Х. І., Сенник Ю. А. РОЛЬ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ У ПОДОЛАННІ ВОЄННОЇ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ ТА МОВИ ВОРОЖНЕЧІ	321
Ліщинська Х. І. Сенник А. П., ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ МАШИННОГО НАВЧАННЯ ДЛЯ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ВОРОЖИХ НАРАТИВІВ І МАНІПУЛЯТИВНОГО КОНТЕНТУ	323
Логінов О. А. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАЙНЯТОСТІ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ ВНАСЛІДОК ВІЙНИ	325
Лубенець І. Г. ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ ТА РЕІНТЕГРАЦІЇ ВЕТЕРАНІВ ДО МИРНОГО ЖИТТЯ ЯК СУЧАСНИЙ ВИКЛИК ДЛЯ ФАХІВЦІВ-ПСИХОЛОГІВ	327
Лукашук Ю. А. ЦИФРОВА ЕТИКА ТА ЗАХИСТ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ У ВЗАЄМОДІЇ СИЛ БЕЗПЕКИ З ГРОМАДЯНСЬКИМИ ІНСТИТУЦІЯМИ ПІД ЧАС ВІЙНИ	329

Луцький Т. М., Авраменко О. В. «КАЗУС» ВИПАДОК У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ.....	331
Луцький Т. М. ЗАСТОСУВАННЯ ПРИМУСОВИХ ЗАХОДІВ ВИХОВНОГО ХАРАКТЕРУ ДО НЕПОВНОЛІТНІХ В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОЇ АГРЕСІЇ	333
Lewis David B. LESSONS LEARNED FROM THE WAR. THE WEAPONISATION OF CORRUPTION. IS IT MORE DESTRUCTIVE THAN MISSILES?	336
Макаренко О. Ю., Морозов Є. Є. ПСИХОЛОГІЧНА РЕАБІЛІТАЦІЯ ТА СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНА ПІДТРИМКА ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ І ВЕТЕРАНІВ В УКРАЇНІ: СУЧАСНИЙ СТАН, НОРМАТИВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТА МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД.....	339
Максимович Р. Л. ПРО ПРАВОВУ ОСНОВУ ВЗАЄМОДІЇ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА І ДЕРЖАВИ ЩОДО ОБОРОНИ УКРАЇНИ	341
Марін О. К., Лісник Р. І. ВПЛИВ БОЙОВОЇ ПСИХІЧНОЇ ТРАВМИ ТА ПТСР НА КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВУ ОЦІНКУ ПРОТИПРАВНОЇ ПОВЕДІНКИ ВЕТЕРАНІВ	343
Мармура О. З. КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА КВАЛІФІКАЦІЯ РЕАЛІЗАЦІЇ РІШЕНЬ ДЕРЖАВИ-АГРЕСОРА ЧИ ОКУПАЦІЙНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ ДЕРЖАВИ-АГРЕСОРА	345
Маруховський О. О. ІНСТИТУЦІЙНІ МЕХАНІЗМИ ПРОТИДІЇ РОСІЙСЬКИМ НАРАТИВАМ У ПОЛІТИЧНИХ СТРАТЕГІЯХ АВТОРИТАРНИХ РЕЖИМІВ КРАЇН ЦЕНТРАЛЬНОЇ АЗІЇ В УМОВАХ ВІЙНИ В УКРАЇНІ.....	347
Матала І. В., Горняков І. Д. ЗАСАДИ ТА РОЛЬ ВІЙСЬКОВОГО КАПЕЛАНСТВА У ПОДОЛАННІ СТРАХУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ СІЛ ОБОРОНИ УКРАЇНИ У БОЙОВИХ ДІЯХ	350
Махлай О. М., Гриньків О. О. ДЕРЖАВА ТА СУСПІЛЬСТВО У СФЕРІ ПРОТИДІЇ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ В УМОВАХ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	352
Мацюк М. М., Полуніна Л. В. ВІЙНА ЯК ФАКТОР ГУМАНІТАРНОЇ ДЕСТАБІЛІЗАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА	355
Мелех Л. В. ПРОТИДІЯ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОСТОРІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	356
Мельник Н. В. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЗАХИСТУ ПРАВ ДІТЕЙ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ	358
Мизун М. Ю. ГРОМАДЯНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО ЯК КЛЮЧОВИЙ ЕЛЕМЕНТ ДЕМОКРАТИЗАЦІЇ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ УКРАЇНИ	360
Myroshnyk O., Podlesna V. MULTIFUNCTIONAL CIVIL PROTECTION FACILITIES IN THE CONTEXT OF CONTEMPORARY SECURITY THREATS	362
Михаліцька Н. Я., Демчук В. В. АНТИКРИЗОВЕ УПРАВЛІННЯ ЯК ЧИННИК ЗМІЦНЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	364
Михаліцька Н. Я., Яцик М. Р. ІНСТИТУЦІЙНІ АСПЕКТИ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ В СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ В УМОВАХ ВІЙНИ.....	366
Мовчан А. В. ПРОТИДІЯ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ ТА МОВІ ВОРОЖНЕЧІ В УМОВАХ ВІЙНИ: РОЛЬ ДЕРЖАВИ ТА ГРОМАДЯН.....	368

Моргун Я. І. ГРУПА ПСИХОЛОГІЧНОЇ САМОДОПОМОГИ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ІНСТРУМЕНТ РЕАБІЛІТАЦІЇ ТА РЕСОЦІАЛІЗАЦІЇ ВЕТЕРАНІВ СИЛ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ.....	371
Мохнар Л. І. МЕДИКО-ПСИХОЛОГІЧНА РЕАБІЛІТАЦІЯ РЯТУВАЛЬНИКІВ ДСНС В УМОВАХ ТРИВАЛОГО ВОЄННОГО СТРЕСУ	373
Музика Т. О., Лазорчик В. Ю. ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЖИТЛОВИХ ПРАВ ВЕТЕРАНІВ СИЛ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ УКРАЇНИ ТА ЧЛЕНІВ ЇХНІХ СІМЕЙ В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ ЖИТЛОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА	375
Музика-Стефанчук О. А. ЦІЛІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ В УМОВАХ СУЧАСНОГО МІЖНАРОДНОГО ПРАВОПОРЯДКУ	377
Мухіна Г. В. ПРОСВІТНИЦТВО ЯК ЗАСІБ ПОДОЛАННЯ СОЦІАЛЬНИХ СТЕРЕОТИПІВ У СЕКТОРІ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ УКРАЇНИ	380
Навроцька В. В. ПРАВО ГРОМАДЯНИНА НА ЗАХИСТ ВІТЧИЗНИ ВІД ВОРОЖОЇ АГРЕСІЇ ТА ПОЛОЖЕННЯ АБЗ. 2 Ч. 1 СТ. 616 КПК УКРАЇНИ	382
Нагірна О. В., Лаврова К. Р. ПОДАТКОВА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ: ІНСТРУМЕНТ СТАБІЛІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ПРОЦЕСІВ	383
Нагірна О. В., Роман У. С. СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ У КРИЗОВИХ УМОВАХ: ДОСВІД ВОЄННОГО ЧАСУ.....	385
Назар М. М., Мещеряков Д. С. КОГНІТИВНА ВІЙНА ПУТІНСЬКОГО РЕЖИМУ ПРОТИ УКРАЇНИ: ВИКЛИКИ ТА СТРАТЕГІЯ СУБ'ЄКТНОЇ ПРОТИДІЇ	387
Неклонський І. М. ТРАНСФОРМАЦІЯ МОДЕЛІ ВЗАЄМОДІЇ СИЛ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ З ГРОМАДАМИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	390
Нестерова М. С., Сідельников І. О. СОЦІАЛІЗАЦІЯ ВІЙСЬКОВИХ З ВАЖКИМИ НАСЛІДКАМИ ВІД ПОРАНЕННЯ ЯК МЕТОД РЕАБІЛІТАЦІЇ В ПЕРІОД ВОЄННОГО ЧАСУ ТА ПІСЛЯ ПОВЕРНЕННЯ ДО УМОВ МИРНОГО ЖИТТЯ	392
Ніколенко К. В. ЕТИЧНІ ВИМІРИ ПРАВОСУДДЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: БАЛАНС МІЖ ДЕРЖАВНОЮ БЕЗПЕКОЮ ТА ПРАВАМИ ЛЮДИНИ (ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ).....	394
Ніцевич О. В. СУЧАСНІ СТАНДАРТИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ГІГІЄНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	396
Одосій Л. І., Паращук Л. Я. ІНТЕГРАЦІЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ПІДХОДІВ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС ЯК ЧИННИК ПСИХОЛОГІЧНОЇ СТІЙКОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВІЙСЬКОВОЇ ОСВІТИ.....	398
Околіт О. В. ПРОБЛЕМИ ЗАКОНОДАВЧОГО ВИЗНАЧЕННЯ «ВОРА В ЗАКОНІ»: ДОСВІД УКРАЇНИ ТА ГРУЗІЇ.....	400
Олещук Л. О. СИСТЕМА ВІЙСЬКОВИХ СЛУЖБОВИХ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ЗА КК УКРАЇНИ.....	402
Онїщенко Н. М., Малюга Л. Ю., Булкат М. С. ІНСТИТУТИ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА, НАУКОВІ ІНСТИТУЦІЇ ТА СИЛИ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ: ВЗАЄМОДІЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	405
Павленко С. О., Смагін О. І. СИНЕРГІЯ СИСТЕМИ ТЕХНІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА СЛУЖБАМИ ТИЛУ ДІЙ ФОРМУВАНЬ НГУ З ІНШИМИ СКЛАДОВИМИ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ	408

Павлов І. Р., Колесніков С. Д. ЕВОЛЮЦІЯ ТАКТИКИ ТЕРОРУ ЦИВІЛЬНОГО НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ В УМОВАХ СУЧАСНОЇ ВІЙНИ	410
Павловська-Кравчук В. А. ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ З МОРАЛЬНОЮ ТРАВМОЮ У КОМБАТАНТІВ У КОНТЕКСТІ ПСИХОЛОГІЧНИХ МЕХАНІЗМІВ І НАПРЯМІВ ІНТЕРВЕНЦІЇ	412
Панімаш Ю. В., Харченко К. С. ПРИНЦИПИ ЗАКОННОСТІ Й ЕТИЧНОСТІ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПСИХОЛОГА.....	414
Панчишин А. Б. ІННОВАЦІЙНІ ТА МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ МОДЕЛІ РЕАБІЛІТАЦІЇ ВЕТЕРАНІВ В УМОВАХ ВІЙНИ ТА ПОСТВОЄННИЙ ПЕРІОД	416
Парасюк В. М., Бабірад Д. В. ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОГО МЕХАНІЗМУ ВІДШКОДУВАННЯ ШКОДИ, ЗАВДАНОЇ МАЙНУ ФІЗИЧНИХ ОСІБ УНАСЛІДОК ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ	418
Парасюк В. М., Тищенко С. С. ВІЙНА ЯК ПІДСТАВА ДЛЯ ЗМІНИ АБО РОЗІРВАННЯ ДОГОВОРУ: ТРАНСФОРМАЦІЯ ПРИНЦИПУ ОБОВ'ЯЗКОВОСТІ ДОГОВОРУ	420
Паращук Л. Я., Одосій Л. І. РОЛЬ ВОЄННО-НАУКОВИХ ІНСТИТУЦІЙ У ФОРМУВАННІ МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ СТІЙКОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ВВНЗ В УМОВАХ ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ	422
Партика С. В., Добровольський В. О. ПРАВОВІ Й ІНСТИТУЦІЙНІ ВИКЛИКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАБІЛІТАЦІЇ, РЕІНТЕГРАЦІЇ ТА СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ВЕТЕРАНІВ СИЛ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ УКРАЇНИ	424
Пасєка О. Ф. ЗАПОБІГАННЯ НЕЗАКОННОМУ ОБІГУ ЗБРОЇ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	426
Перелигіна Л. А., Швалб А. Ю. ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВІВ БОЙОВОЇ ТРАВМИ У ВІЙСЬКОВИХ ТА АЛГОРИТМИ ПСИХОСОЦІАЛЬНОГО СУПРОВОДУ	428
Перемибіда І. В., Перемибіда Д. О. ЗНАЧЕННЯ КООПЕРАЦІЇ РЕЛІГІЙНИХ СПІЛЬНОТ ТА ВЕТЕРАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ УКРАЇНИ У РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОГРАМ РЕСОЦІАЛІЗАЦІЇ ТА СОЦІАЛЬНОЇ ПІДТРИМКИ ВЕТЕРАНІВ, ВІЙСЬКОВИХ І ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ	430
Перемибіда І. В. СИСТЕМНІ НЕДОЛІКИ РЕАБІЛІТАЦІЇ ВЕТЕРАНІВ І РИЗИКИ ПОВТОРНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ДЕЗАДАПТАЦІЇ	433
Петрик В. Т. ЗНАЧЕННЯ НОРМАТИВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ОБІГУ ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ ДЛЯ ВСТАНОВЛЕННЯ НАЯВНОСТІ СКЛАДУ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	434
Пилипенко Л. В. ПРОФІЛАКТИКА ВИГОРАННЯ У ПСИХОЛОГІВ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ ТА ОБОРОНИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	436
Подвезько А. О., Біляцький О. С. ПРАВОВІ ТА ІНСТИТУЦІЙНІ ВИКЛИКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАБІЛІТАЦІЇ, РЕІНТЕГРАЦІЇ ТА СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ВЕТЕРАНІВ СИЛ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ.....	438
Політова А. С. ПИТАННЯ ВЗАЄМОДІЇ СУБ'ЄКТІВ, ЩО ЗДІЙСНЮЮТЬ ЗАХОДИ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ НАСИЛЬСТВУ ЗА ОЗНАКОЮ СТАТІ, СЕКСУАЛЬНОМУ НАСИЛЬСТВУ, ПОВ'ЯЗАНОМУ З КОНФЛІКТОМ, У ДЕРЖАВНІЙ СТРАТЕГІЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РІВНИХ ПРАВ ТА МОЖЛИВОСТЕЙ ЖІНОК І ЧОЛОВІКІВ НА ПЕРІОД ДО 2030 РОКУ	440
Полонка І. А. ЦИФРОВА ПРАВОВА ПОВЕДІНКА В УМОВАХ ВІЙНИ: ВИКЛИКИ ТА ЮРИДИЧНІ НАСЛІДКИ	443

Помаза-Пономаренко А. Л., Тарадуда Д. В. РОЛЬ МІЖКУЛЬТУРНОГО ДІАЛОГУ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ СУСПІЛЬНОЇ ЗГУРТОВАНOSTІ ТА ПІСЛЯВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНИ	445
Пономаренко В. В. ВЗАЄМОДІЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ З ВОЛОНТЕРСЬКИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГУМАНІТАРНОЇ БЕЗПЕКИ	448
Posokhova A. BUILDING A CULTURE OF MUTUAL SUPPORT AND RESPONSIBILITY IN COOPERATION BETWEEN THE ARMY, POLICE AND CIVIL SOCIETY UNDER MARTIAL LAW	450
Поцюрко О. Ю. МОРАЛЬНО-ЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВЗАЄМОДІЇ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ І ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В УМОВАХ ВІЙНИ В УКРАЇНІ	452
Проць І. М., Росяк С. Т. ПРАВОВА ПРИРОДА НАКАЗУ КОМАНДИРА В СИСТЕМІ ВІЙСЬКОВОГО УПРАВЛІННЯ	454
Пчеліна О. В. ВЗАЄМОДІЯ СЛІДЧОГО З МЕДІА ТА ГРОМАДСЬКІСТЮ ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	456
Ревак І. О., Підхомний О. М. СИНЕРГІЯ ГРОМАДЯНСЬКИХ ІНСТИТУЦІЙ ТА СИЛ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ У ВИЯВЛЕННІ ОБХОДУ САНКЦІЙ	458
Решетченко Д. О., Буданова М. О. ПСИХОЛОГІЧНІ НАСЛІДКИ БОЙОВОГО СТРЕСУ У ВЕТЕРАНІВ І ШЛЯХИ ВІДНОВЛЕННЯ	460
Rîna Ф. В. ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДУ КОНТЕКСТУАЛЬНОГО ЕЛЕМЕНТУ У ВИРОКАХ СУДІВ ЗА СТ. 111-1 КК УКРАЇНИ	462
Рудий Н. Я. ВИКОРИСТАННЯ РАШИЗМОМ КУЛЬТУРНОГО ЧИННИКА ДЛЯ ІМПЕРСЬКОЇ ЕКСПАНСІЇ	464
Рудковський О. М., Цицик М. В. ІННОВАЦІЙНІ ТА МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ МОДЕЛІ РЕАБІЛІТАЦІЇ В УМОВАХ ВОЄННОГО ТА ПІСЛЯВОЄННОГО ЧАСУ	466
Савайда О. І. ВІЙНА В УКРАЇНІ ЯК ЧИННИК ВПЛИВУ НА ПСИХІЧНЕ ЗДОРОВ'Я МОЛОДІ	468
Савайда О. І., Сова А. В. РОЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ У СПРОТИВІ ТА ВОЛОНТЕРСЬКОМУ РУСІ ПІД ЧАС ВІЙНИ.....	470
Савенкова В. Г. СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ВЕТЕРАНІВ У СТРАТЕГІЇ ГУМАНІТАРНОЇ БЕЗПЕКИ	472
Савіщенко В. М., Грищук С. А. ПСИХОЛОГІЧНІ БАР'ЄРИ ТА РЕСУРСИ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ З ІНВАЛІДНІСТЮ	474
Савчин Г. Я., Волкова С. М. ДУХОВНИЙ ФРОНТ ВІЙНИ: РОЛЬ ВІЙСЬКОВОГО КАПЕЛАНСТВА В УМОВАХ ЗБРОЙНОГО ПРОТИСТОЯННЯ	476
Самохвалова Д. Л., Спиця Н. В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СТАНОВЛЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В УМОВАХ ВІЙНИ	478
Сашуріна О. Ю. ПРАВОВІ ТА ІНСТИТУЦІЙНІ УРОКИ ВІЙНИ В УКРАЇНІ: ТРАНСФОРМАЦІЯ МЕХАНІЗМІВ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ТА БЕЗПЕКОВОЇ ПОЛІТИКИ	480
Сибірна Р. І., Шевченко С. С. СПЕЦИФІКА ПРИЗНАЧЕННЯ СУДОВИХ ЕКСПЕРТИЗ В УМОВАХ ВІЙНИ В УКРАЇНІ	482
Сірко Р. І., Слободяник В. І. ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ НАСЛІДКІВ ПЕРЕБУВАННЯ ЛЮДИНИ В УМОВАХ ПОЛОНУ	484

Сіромська Г. М. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ІНОЗЕМЦІВ ТА ОСІБ БЕЗ ГРОМАДЯНСТВА У ДІЯЛЬНОСТІ СИЛ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ ПІД ЧАС ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ	486
Слободян О. С. МІЖКУЛЬТУРНИЙ ДІАЛОГ ЯК ЧИННИК СУСПІЛЬНОЇ ЗГУРТОВАНOSTІ, РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ТА ПІСЛЯКОНФЛІКТНОГО ВІДНОВЛЕННЯ.....	489
Сняtkова Т. В., Толканець В. О. ПСИХОСОЦІАЛЬНІ РЕСУРСИ ПРОТИДІЇ СТИГМАТИЗАЦІЇ ТА ВИГОРАННЮ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ	491
Сняtkова Т. М. РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ПІДТРИМКИ У ФОРМУВАННІ ЖИТТЄСТІЙКОСТІ ВЕТЕРАНІВ	493
Сорокатий М. І., Білаш О. В. ГРОМАДЯНСЬКИЙ КОНТРОЛЬ У ДІЯЛЬНОСТІ СИЛ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ: ЕТИЧНІ ТА ПРАВОВІ ВИМІРИ.....	495
Сорокатий М. І., Величко Л. Д. ІНСТИТУЦІЙНІ Й ЕТИЧНІ ЗАСАДИ ПОДОЛАННЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СТИГМАТИЗАЦІЇ ВЕТЕРАНІВ ВІЙНИ ТА ПОСТТРАЖДАЛИХ ЦИВІЛЬНИХ: МІЖДИСЦИПЛІНАРНИЙ ПІДХІД ДО ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ З КРИЗОВОЇ ДОПОМОГИ.....	497
Стефанчук Н. М. ПРО МОЖЛИВІСТЬ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ ПІД ЧАС ВІЙНИ.....	499
Стецюк Н. В., Шумик О. М. ПРАВО НА ЖИТТЯ ТА БЕЗПЕКУ В УМОВАХ ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ: КОНСТИТУЦІЙНІ ВИКЛИКИ	501
Сторожук О. Ю. ЕТИЧНІ ТА ПРАВОВІ АСПЕКТИ ВЗАЄМОДІЇ СИЛ БЕЗПЕКИ З ГРОМАДЯНСЬКИМ СУСПІЛЬСТВОМ У КОНТЕКСТІ МІЖНАРОДНОГО ГУМАНІТАРНОГО ПРАВА ТА ПРАВ ЛЮДИНИ.....	503
Сукмановська Л. М., Пашико М. Я. ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМОДІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ З ГРОМАДЯНСЬКИМ СУСПІЛЬСТВОМ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	505
Тарадуда Д. В., Климяк М. М. ЩОДО РЕАЛІЗАЦІЇ УКРАЇНОЮ МІЖНАРОДНИХ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРАГНЕНЬ У СЕКТОРІ БЕЗПЕКИ ТА ОБОРОНИ	507
Тимчук В. Ю., Кравченко М. В. ПОНЯТТЯ ГУМАНІТАРНОЇ БЕЗПЕКИ, МІСЦЕ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА У ЇЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ, КРИТЕРІЙ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЯК ОСНОВА ДЛЯ СТІЙКОСТІ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ Й ОБОРОНИ	508
Тимчук В. Ю., Хіменес Х. Р. (НЕ)МОЖЛИВОСТІ УЧАСТІ В ІННОВАЦІЙНИХ І МІЖДИСЦИПЛІНАРНИХ МОДЕЛЯХ РЕАБІЛІТАЦІЇ В УМОВАХ ВОЄННОГО ТА ПОСТВОЄННОГО ЧАСУ: АНАЛІЗ ЗАКОНОДАВСТВА.....	511
Титаренко О. О. РОЛЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ГУМАНІТАРНОЇ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ ВІЙНИ.....	514
Тищенко С. С., Мельник Н. В. МАНІПУЛЯЦІЯ ПРАВОМ НА САМООБОРОНУ ЯК ІНСТРУМЕНТ ВИПРАВДАННЯ ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ: МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ (НА ПРИКЛАДІ ВІЙНИ В УКРАЇНІ).....	517
Ткачук П. В., Задерієнко С. І. РОЛЬ ВІЙСЬКОВИХ КАПЕЛАНІВ У СУЧАСНІЙ ВІЙНІ В УКРАЇНІ	519
Томащук Т. В., Попчук М. О. АНГЛІЙСЬКА МОВА У КОНТЕКСТІ ВІЙНИ: МОВНІ БАР'ЄРИ У ДІЯЛЬНОСТІ ДСНС	521
Топчило А. В. ПСИХОСОЦІАЛЬНА ПІДТРИМКА ПЕРСОНАЛУ ДСНС УКРАЇНИ, ЯКІ ЗАЗНАЛИ ПОРАНЕНЬ, У РАМКАХ СПІВПРАЦІ З МУЛЬТИДИСЦИПЛІНАРНИМИ КОМАНДАМИ У ЗАКЛАДАХ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я.....	523

Тренет О. С. ТЕОРЕТИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПОСОБНИЦТВО ДЕРЖАВІ-АГРЕСОРУ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	526
Треніна Н. А., Спиця Н. В. СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ТА СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ З БОЙОВОЮ ТРАВМОЮ: ПТСР, МОРАЛЬНА ТРАВМА, ПРОФЕСІЙНЕ ВИГОРАННЯ	529
Туляков В. О. ІНТУЇТИВНЕ КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА РОЛЬ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА У ЗАПОБІГАННІ АФЕКТИВНІЙ КРИМІНАЛІЗАЦІЇ	532
Тугова Ю. В. СУДОВА ПРАКТИКА У СПРАВАХ ПРО ВІДШКОДУВАННЯ МОРАЛЬНОЇ ШКОДИ, ЗАВДАНОЇ ПОСТРАЖДАЛИМ ЧЕРЕЗ ЗБРОЙНУ АГРЕСІЮ	536
Тьорло О. І., Тимощук Х. В. ПСИХОЛОГІЧНА ТА СОЦІАЛЬНА РЕАБІЛІТАЦІЯ ВЕТЕРАНІВ ЧЕРЕЗ АДАПТИВНИЙ СПОРТ У ЇХНЬОМУ ВІДНОВЛЕННІ	538
Федорюк Л. В. РОЛЬ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ У ПРОТИДІЇ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ В УМОВАХ ВІЙНИ	540
Франчук В. І. ВПЛИВ ВІЙНИ НА БЕЗПЕКОВЕ СЕРЕДОВИЩЕ В УКРАЇНІ	542
Фросіняк Р. В. ПРОТИДІЯ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ ТА МОВІ ВОРОЖНЕЧІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: ІНСТИТУЦІЙНА ВЗАЄМОДІЯ УКРАЇНИ ТА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ	545
Хардель Р. З. ВІДОБРАЖЕННЯ МОБІЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОСТОРІ: ВИКЛИКИ ТА ЗАГРОЗИ	547
Харламов М. І., Рилєєв Д. Р. ПРОБЛЕМИ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ ІЗ МІСТА ХАРКІВ УНАСЛІДОК ПОВНОМАСШТАБНОЇ АГРЕСІЇ РОСІЇ (2022–2025 РР.)	549
Харченко М. О., Спиця Н. В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТРИВОЖНОСТІ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	551
Хатнюк Ю. А. РОЛЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ТА ПОРЯДКУ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ	552
Хитра О. Л. ПРОТИДІЯ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ ТА РАДИКАЛІЗАЦІЇ В УМОВАХ ВІЙНИ: ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ДЕРЖАВИ, РЕЛІГІЙНИХ СПІЛЬНОТ І ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА	554
Хитра Ю. І., Стецюк Н. В. ВІЙСЬКОВЕ ТА ПОЛІЦЕЙСЬКЕ КАПЕЛАНСТВО В УКРАЇНІ	556
Хомко Л. В. ВПЛИВ ВОЄННОГО СТАНУ НА ІНСТИТУТ БАНКРУТСТВА: ПРАВОВІ АСПЕКТИ	558
Церковник С. І., Фукал А. Д. ВЗАЄМОДІЯ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ З ГРОМАДЯНСЬКИМ СУСПІЛЬСТВОМ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГУМАНІТАРНОЇ БЕЗПЕКИ: ПРИКЛАД ІЗРАЇЛЮ	560
Цмоць У. О., Павлик Л. В. МІЖКОНФЕСІЙНИЙ І МІЖКУЛЬТУРНИЙ ДІАЛОГ ЯК ПРОСТІР УТВЕРДЖЕННЯ ПРАВОВИХ ЦІННОСТЕЙ У СУСПІЛЬСТВІ ПІСЛЯ КОНФЛІКТУ	562
Цумарева Н. В. ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ТА ПРОФІЛАКТИКИ ІГРОВОЇ, КОМП'ЮТЕРНОЇ, НАРКОТИЧНОЇ ЗАЛЕЖНОСТЕЙ У ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ І ВЕТЕРАНІВ ВІЙНИ	565
Чередник Є. І., Мельниченко А. С. СПІЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ДЕРЖАВИ ТА ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА У ПРОТИДІЇ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ ПІД ЧАС ВІЙНИ	567

Черненко О. М., Пасинчук К. М. ЯДЕРНА ДЕРЖАВА ЯК ФАКТОР НЕБЕЗПЕКИ	568
Черненко О. М., Руденко І. М. ВІЙНА ТА ГУМАНІТАРНА КРИЗА: ЖИТТЯ УКРАЇНЦІВ НА ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ	570
Чистоклетов Л. Г. ГУМАНІТАРНА БЕЗПЕКА В УМОВАХ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ: ПРАВОВИЙ ПІДХІД ТА МІЖСЕКТОРАЛЬНА ВЗАЄМОДІЯ	572
Чоботько І. І. ІННОВАЦІЙНІ ТА МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ МОДЕЛІ РЕАБІЛІТАЦІЇ ВІЙСЬКОВИХ ВЕТЕРАНІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО ТА ПОСТВОЄННОГО ЧАСУ	574
Чоботько М. А. ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ З АДАПТИВНОГО СПОРТУ ДЛЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ВЕТЕРАНІВ ВІЙНИ	575
Чорномаз О. Б. ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ	577
Чубань В. С. АЛГОРИТМІЧНА СТІЙКІСТЬ ДЕМОКРАТІЇ: МОДЕЛІ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА У ПРОТИДІЇ ШІ-ГЕНЕРОВАНИЙ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ ТА МОВІ ВОРОЖНЕЧІ	580
Шаблевська К. Р., Біляцький О. С. ПРОТИДІЯ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ ТА МАНІПУЛЯТИВНІЙ ПРОПАГАНДИ СЕРЕД ВЕТЕРАНІВ І ЦИВІЛЬНОГО НАСЕЛЕННЯ ЯК СКЛАДОВА ПСИХОЛОГІЧНОЇ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ.....	582
Шафєєва К. О., Колєсніков С. Д. ВПЛИВ ТРАВМАТИЧНОГО ДОСВІДУ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ НА ІДЕНТИЧНІСТЬ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ.....	584
Швалб А. Ю., Перелигіна Л. А. ПСИХОЛОГІЧНА ІНТЕРВЕНЦІЙНА МОДЕЛЬ ПІДТРИМКИ ЖИТТЄСТІЙКОСТІ У ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ: РЕЗУЛЬТАТИ ЕМПІРИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ	586
Шевчук Ю. А. ПРОЗОРИСТІСТЬ І ДОВІРА: ЯК ГРОМАДСЬКИЙ КОНТРОЛЬ ЗМІЦНЮЄ ЕФЕКТИВНІСТЬ МОБІЛІЗАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ	588
Шевяков О. В. ПСИХОЛОГІЧНІ, СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ТА КУЛЬТУРНІ ЧИННИКИ ПІДТРИМКИ ВЕТЕРАНІВ СИЛ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ УКРАЇНИ В СИСТЕМІ ГУМАНІТАРНОЇ БЕЗПЕКИ: ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ.....	589
Шинкаренко І. О., Толмачова Ю. М. ДОСЛІДЖЕННЯ ПОВЕДІНКИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ В ЕКСТРЕМАЛЬНИХ УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	591
Шишко В. В., Мартинюк О. ТРУДОВІ ГАРАНТІЇ ПРАЦІВНИКІВ КРИТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	593
Шишко В. В., Миськів Д. СУДОВИЙ ЗАХИСТ ПРАВ ПРАЦІВНИКІВ У РАЗІ НЕЗАКОННОГО ПРИЗУПИНЕННЯ ТРУДОВИХ ВІДНОСИН ПІД ЧАС ВІЙНИ	595
Шморзун Ю. К., Воробйова О. В. ТРЕНІНГ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ІНСТРУМЕНТ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ПІДТРИМКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ В УМОВАХ ВІЙНИ.....	597
Шовгенюк М. Ю., Шовгенюк С. Ю. ЕТИЧНІ ТА ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ЖЕРТВ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ В ДІЯЛЬНОСТІ СИЛ БЕЗПЕКИ	599

Шопіна І. М. ТРАНСФОРМАЦІЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО АЛЬТЕРНАТИВНУ НЕВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ В УМОВАХ СУЧАСНИХ БЕЗПЕКОВИХ ВИКЛИКІВ	601
Шпанчук Р. А., Воробйова О. В. ПРОБЛЕМА СОЦІАЛЬНОЇ АДАПТАЦІЇ ВЕТЕРАНІВ ДО МИРНОГО ЖИТТЯ: ПСИХОЛОГІЧНИЙ ВИМІР	603
Юрчишин В. Д. ОФІЦЕРИ ЗВ'ЯЗКУ (LIAISON OFFICERS) У ПРАВООХОРОННІЙ ДІЯЛЬНОСТІ: СУТНІСТЬ І СТАТУС	605
Якимчук А. В., Марценюк Д. О. СПІЛЬНИЙ ФРОНТ ПРОТИ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ: РОЛЬ ДЕРЖАВНИХ І ГРОМАДСЬКИХ ІНІЦІАТИВ У ВОЄННИЙ ЧАС	607
Яновицька Г. Б. ПРАВОВИЙ СТАТУС ОСІБ, ЩО ЗНИКЛИ БЕЗВІСТИ ЗА ОСОБЛИВИХ ОБСТАВИН	610
Ярема О. Г. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПРОТИДІЇ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ В УМОВАХ ВІЙНИ	613
Ярема О. Г., Афтанасів В. М. ЗМІСТ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУВЕРЕНІТЕТУ В СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я ЯК ЕЛЕМЕНТ ДЕРЖАВНОГО СУВЕРЕНІТЕТУ: АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ.....	615
Яремчишин М. М. ВПЛИВ КРИЗОВОГО СУСПІЛЬСТВА НА ПСИХОЕМОЦІЙНИЙ СТАН ОПЕРАТИВНИХ СЛУЖБОВЦІВ МІНІСТЕРСТВА ВНУТРІШНІХ СПРАВ	618
Яриловець Г. А., Біляцький О. С. МОДЕЛІ ВЗАЄМОДІЇ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ Й ОБОРОНИ З ГРОМАДЯНСЬКИМ СУСПІЛЬСТВОМ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ГУМАНІТАРНОЇ БЕЗПЕКИ: МІЖНАРОДНИЙ І НАЦІОНАЛЬНИЙ ДОСВІД	620

ІНТУЇТИВНЕ КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА РОЛЬ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА У ЗАПОБІГАННІ АФЕКТИВНІЙ КРИМІНАЛІЗАЦІЇ

Гуманітарна безпека у сучасному світі вимагає не лише захисту від фізичних загроз, а й збереження правової раціональності в умовах емоційної мобілізації суспільства. У контексті збройних конфліктів та гібридних загроз особливого значення набуває взаємодія сектору безпеки з громадянським суспільством у забезпеченні балансу між оперативним реагуванням на виклики та дотриманням фундаментальних принципів кримінального права. Громадянські та релігійні інституції відіграють ключову роль у формуванні морально-психологічної стійкості суспільства, однак їхній вплив може мати подвійний характер: як стабілізуючий фактор, що запобігає радикалізації, так і джерело афективних настроїв, які підштовхують до інтуїтивної криміналізації.

Протидія дезінформації та мові ворожнечі під час війни актуалізує питання про межі допустимого обмеження прав людини та про роль кримінального права як інструменту захисту суспільного порядку без переходу до режиму інтуїтивного неправства. У цьому контексті етичні та правові аспекти взаємодії сил безпеки з громадянським суспільством набувають особливого значення, оскільки саме ця взаємодія визначає, чи буде кримінальне право зберігати свою охоронну функцію, чи перетвориться на інструмент символічної репресії, що легітимується колективним афектом замість правової норми.

Сучасне кримінальне право функціонує в багатошаровому нормативному середовищі, у якому державний суверенітет, наднаціональні зобов'язання у сфері прав людини та інтуїтивні уявлення про справедливість одночасно співіснують і нерідко вступають у напружений конфлікт [1]. Як слушно зазначав В. Гришук, кримінальне право постає як соціальна цінність, легітимність якої визначається його здатністю підтримувати динамічний баланс між захистом індивідуальних прав і забезпеченням колективної безпеки, водночас зберігаючи чутливість до трансформацій суспільних відносин [2].

Для кримінолога будь-яка кримінально-правова система починається не з тексту закону і не з санкції, а з ідентичності: уявлення спільноти про допустиме, небезпечне й неприйнятне. Це уявлення формується раніше за позитивне право і функціонує на дораціональному рівні як колективне відчуття справедливості. Саме тут виникає феномен інтуїтивного кримінального права – первинної нормативності, уявлення спільноти про допустиме, небезпечне й неприйнятне [3] передуює формалізованій нормі та визначає її соціальну прийнятність [4].

В українській правовій традиції інтуїтивний рівень нормативності історично відігравав не деструктивну, а стабілізуючу роль [5]. Звичаєве право, обрядові практики та ритуалізовані форми порушення встановленого порядку демонструють, що не кожна формальна протиправність сприймалася як правопорушення [6].

Карнавальні андріївські «крадіжки» воріт, маланкові безчинства, обрядове «викрадення» нареченої, толока, тимчасове користування майном без формального дозволу – всі ці дії могли містити ознаки сучасного делікту, але не верифікувалися як злочини, оскільки були інтуїтивно зчитувані громадою як соціально допустимі, ритуальні або символічні. У цих практиках інтуїтивне кримінальне право виконувало функцію негативного фільтра криміналізації. Колективне відчуття чітко розрізняло шкоду і гру, посягання і ритуал, злочинний умисел і соціальну інверсію. Саме тому інтуїція тут працювала як механізм обмеження карального впливу, а не як його джерело [3]. За своєю логікою це близьке до римського *mos maiorum*, який поряд із писаним правом визначав межі осуду, спираючись на звичай і соціальне переживання норми [7]. Цей історичний досвід принципово важливий для розуміння сучасного інтуїтивного неправства. Проблема полягає не в існуванні інтуїтивного кримінального права як такого, а в його трансформації: від коригуючого механізму до автономного джерела криміналізації, відірваного від норми, процедури й фактичної шкоди.

У сучасному кримінальному праві можна умовно виокремити три режими нормативності, кожен із яких має власний спосіб легітимації та власну патологію.

Позитивне кримінальне право ґрунтується на законі як джерелі норми та процедурі як джерелі легітимності. Його деформація проявляється у зловживанні правом, коли норма формально діє, але вико-

ристовується не для охорони правопорядку, а як інструмент політичного, соціального чи репресивного тиску. Закон зберігається, але його мета спотворюється.

Суб'єктивне кримінальне право виникає тоді, коли джерелом норми стає переконання конкретного суб'єкта влади – судді, слідчого, прокурора. Тут охоронна функція реалізується через персоналізовану оцінку «справедливості», а не через універсальну норму. Його антиподом є суб'єктивне неправо: дискреційне, непослідовне й потенційно свавільне застосування кримінальної відповідальності.

Інтуїтивне кримінальне право базується на колективному відчутті допустимого. Його легітимація здійснюється не через закон чи внутрішнє переконання судді, а через емоційний консенсус суспільства. У традиційному суспільстві цей режим був обмежений звичаєм і стабільною культурною рамкою. У сучасному ж суспільстві він дедалі частіше перетворюється на інтуїтивне неправо – режим, у якому криміналізація ґрунтується не на порушенні норми, а на невідповідності домінантному почуттю. Таким чином, кожному режиму відповідає власна форма неправи: зловживання правом у позитивному режимі, суб'єктивне неправо в персоналізованому, інтуїтивне неправо в афективному. Це не випадкові відхилення, а системні деформації охоронної функції. Інтуїтивне неправо виникає там, де правова норма перестає бути внутрішньо переживаною, але суспільство не готове відмовитися від моральної орієнтації. Утворений вакуум заповнюється почуттям – соціально сконструйованим, медійно підсиленним і політично спрямованим. Формула «це очевидно» підміняє доказ, «усі так відчують» юридичне обґрунтування [7].

На відміну від традиційних українських звичаїв, де інтуїція обмежувала криміналізацію, сучасне інтуїтивне неправо її продукує. Інтуїція перестає бути фільтром і стає тригером репресії. Кримінально значущою стає не шкода, а емоційна невідповідність; не діяння, а реакція на нього. Філософськи це означає регресію від норми до афекту – повернення до доправових форм реагування, замасковане під моральний прогрес і маніпуляцію «народним відчуттям справедливості».

Там, де традиційне звичаєве право було вбудоване в стабільну ідентичність, сучасне інтуїтивне неправо існує у стані постійної емоційної мобілізації. У режимі інтуїтивного неправи джерелом девіації стає не порушення норми, а відхилення від очікуваного емоційного патерну. Волни хейту у сучасних соцмережах не бачить тільки ледащій.

Формується феномен емоційної девіації: особа може не вчинити жодного протиправного діяння, але бути криміналізованою за «неправильну» інтонацію, сумнів, мовчання або відсутність належної афективної реакції. Це принципово відрізняється від традиційної інтуїтивної нормативності української культури, де почуття були ритуалізовані й передбачувані. Сучасне ж інтуїтивне неправо вимагає не лише законслухняності, а й емоційної лояльності, яку неможливо формалізувати або перевірити правовими засобами. Звідси й змінюється ставлення до охоронної функції права.

Охоронна функція кримінального права ніколи не є автономною: вона завжди віддзеркалює тип нормативності, який забезпечує її легітимність. Закон не охороняє сам по собі – він охороняє настільки, наскільки норма внутрішньо прийнята, процедура дотримана, а афект поставлений під контроль. Коли один із цих елементів випадає, охоронна функція не зникає, але трансформується у свою протилежність. Розуміння охоронної ілюзії покликано пояснити саме цей феномен: чому кримінальна норма може формально існувати, бути належним чином кодифікованою та інституційно підтриманою, але водночас не виконувати своєї базової функції – захисту правопорядку та прав людини. Ілюзія охорони виникає тоді, коли зовнішні атрибути правової системи збережені (закон, суд, покарання), але їхній зміст підпорядкований не нормативній раціональності, а емоційній, політичній або символічній доцільності (феномен Врадіївки, революційна доцільність, динаміка змін відповідальності за СЗЧ та дезертирство).

У такому стані кримінальне право продовжує функціонувати як репресивний механізм, однак його охоронна функція стає декларативною.

Покарання сприймається як необхідне й справедливе не тому, що воно відповідає принципам вини, пропорційності та індивідуалізації, а тому, що воно задовольняє соціальний запит на відплату, демонстрацію сили або моральне заспокоєння. Захист правопорядку підмінюється експресивною функцією покарання, а справедливість її імітацією.

Український звичаєвий досвід переконливо демонструє, що інтуїтивна нормативність може виконувати гуманізуючу та стримуючу роль. Звичаєві практики обрядові «крадіжки», ритуальні безчинства, толока, символічне порушення порядку не руйнували правопорядок, а навпаки, чітко окреслювали межу між соціально допустимим і реально небезпечним. Інтуїція тут не замінювала норму, а доповнювала її, знижуючи ризик надмірної криміналізації.

Сучасне інтуїтивне неправо демонструє протилежну логіку. Афект відривається від норми, інтуїція втрачає межі, а ідентичність перестає бути опосередкованою процедурою. Колективне відчуття більше не стримує каральний імпульс, а легітимує його. У результаті кримінальне право починає охороняти не правопорядок, а емоційний комфорт більшості; не права людини, а стабільність домінантного наративу; не справедливість, а відчуття справедливості.

Існуюча охоронна ілюзія дозволяє побачити, що проблема полягає не в «слабкості» кримінального права і не в «надмірній м'якості» процедурних гарантій, а в розриві між формою й змістом охорони. Чим активніше держава демонструє жорсткість і каральну рішучість, тим глибшою може бути ілюзія захисту, за якою приховується ерозія правової раціональності. Окремим виміром охоронної ілюзії є афективна криміналізація: ситуація, за якої джерелом кримінально-правових заборон стає не кримінологічна необхідність або системний аналіз суспільної небезпеки, а хвиля медійної істерії та політично інсценованого обурення.

Дезінформація та мова ворожнечі під час війни створюють середовище, в якому інтуїтивне неправдо легко інституціоналізується. Фейкові новини, маніпулятивні нарративи та емоційно заряджені меседжі формують у суспільстві спотворене уявлення про реальні загрози та необхідні заходи протидії. У такому контексті кримінальне право може стати інструментом не захисту інформаційного простору, а придушення критичного мислення та плюралізму думок. Спільна відповідальність держави і громадянського суспільства полягає у створенні інституційних механізмів перевірки фактів, критичного аналізу інформації та публічного обговорення законодавчих ініціатив до їхнього ухвалення. Протидія дезінформації має здійснюватися не через розширення кримінальної репресії, а через зміцнення медіаграмотності, підтримку незалежної журналістики та забезпечення прозорості державних рішень. Етичні та правові стандарти взаємодії сил безпеки з громадянським суспільством у цій сфері мають базуватися на принципах міжнародного гуманітарного права та прав людини, зокрема на свободі слова, праві на інформацію та заборону довільного обмеження прав. На жаль, в існуючих умовах законодавець діє не як раціональний конструктор правового порядку, а як ретранслятор колективного афекту, намагаючись швидко «відповісти суспільству» через криміналізацію, підвищення санкцій або звуження процесуальних гарантій.

Медіа резонанс створює ілюзію нагальності та очевидності рішення, унаслідок чого кримінальний закон ухвалюється як емоційна реакція, а не як результат зваженого нормативного вибору [7]. Так, ст. 111-2 КК України («Пособництво державі-агресору») є показовим прикладом надмірної афективної криміналізації воєнного часу. Її поява у 2022 році не була зумовлена класичною догматичною прогалиною: значна частина діянь, які нині кваліфікуються за ст. 111-2, уже могла охоплюватися складом державної зради (ст. 111 КК) або колабораційної діяльності (ст. 111-1 КК). Проте суспільний запит у перші місяці повномасштабної агресії вимагав окремої, «іменної» кримінально-правової заборони будь-якої допомоги ворогу – навіть тієї, що не досягала рівня класичної зради. Таким чином, ст. 111-2 виконує не стільки системоутворюючу, скільки символічну та емоційно заспокійливу функцію: вона демонструє публічне засудження «сірої зони» поведінки, яка сприймається суспільством як зрадницька, але не завжди бездоганно вкладається у конструкції ст. 111 або 111-1.

Афективний характер цієї криміналізації підсилюється трансформацією формату покарання в умовах воєнного стану. Законодавець не лише розширює коло караних діянь, а й змінює саму логіку санкцій: акцент переноситься з індивідуалізації та можливості пом'якшення на демонстративну суворість, швидкість та невідворотність. Воєнний стан стає універсальною обтяжуючою обставиною, що виправдовує жорсткіші строки позбавлення волі, обмеження застосування умовного засудження, амністії та альтернативних покарань. У цьому сенсі ст. 111, 111-1 і 111-2 КК України формують єдиний репресивний блок, у якому кримінальне право виконує не лише охоронну, а й комунікативну функцію – транслює суспільне переконання, що будь-яка лояльність до агресора є морально неприйнятною та кримінально караною. Результат неоднозначна практика застосування та рекомендації щодо декриміналізації [8, 9].

Аналогічна логіка афективної криміналізації простежується і щодо корисливих злочинів у період війни, зокрема у реакції на мародерство. Масове суспільне обурення фактами розкрадання майна під час бойових дій, евакуації та надзвичайних ситуацій призвело до активного застосування кваліфікованих складів крадіжки, грабежу та розбою з ознакою вчинення в умовах воєнного стану. Формально йдеться не про нові склади злочинів, а про інтенсивніше використання обтяжуючих обставин, однак за своєю суттю це також афективна реакція: одна й та сама корислива поведінка і не тільки в зоні бойових дій отримує значно суворішу кримінально-правову оцінку саме через символічний контекст війни. Мародер та крадій у публічному сприйнятті постає не просто як злодій, а як той, хто «зраджує спільну бідду», що і зумовлює підвищену каральну інтенсивність. Пам'ятаємо ж про самосуди 2022–2023 рр. із прив'язуванням корисливих порушників скотчем до дерев.

Афект, таким чином, інституціоналізується у нормі, перетворюючи кримінальне право з *ultima ratio* на інструмент символічної заспокійливої дії.

У межах охоронної ілюзії це означає, що сама криміналізація починає виконувати не охоронну (хірургічну), а терапевтичну функцію – вона покликана не зменшити реальну шкоду, а відновити від-

чуття контролю та моральної рівноваги у суспільстві [10], навіть ціною руйнування принципів пропорційності, системності та правової визначеності.

У таких випадках міжконфесійний та міжкультурний діалог може виступати як чинник суспільної згуртованості, що запобігає радикалізації та афективній криміналізації. Релігійні спільноти традиційно виконували функцію морального авторитету, здатного каналізувати колективні емоції через ритуалізовані практики прощення, примирення та справедливості. У сучасних умовах, коли медійний простір насичений наративами помсти та емоційної мобілізації, конструктивна взаємодія релігійних інституцій із сектором безпеки може сприяти збереженню правової раціональності.

Однак така взаємодія має ґрунтуватися на чіткому розмежуванні між моральним авторитетом та юридичною нормою, між колективним відчуттям та процесуальними гарантіями попередження повторної віктимізації [11].

Релігійні та громадянські організації можуть виконувати роль медiatorів між суспільством та державою, допомагаючи громадянам усвідомити різницю між легітимним обуренням та афективною вимогою репресії, між справедливістю та помстою.

Слід зазначити також, що взаємодія сектору безпеки з громадянським суспільством вимагає дотримання міжнародних стандартів прав людини та міжнародного гуманітарного права. Європейський суд з прав людини неодноразово наголошував на необхідності збереження процесуальних гарантій прав особи навіть в умовах надзвичайного стану або збройного конфлікту. Принцип пропорційності, заборона свавільного позбавлення волі, право на справедливий суд та презумпція невинуватості не можуть бути підміненими афективними рішеннями, навіть якщо вони користуються широкою суспільною підтримкою. Імплементация цих стандартів у національне законодавство та правозастосовну практику [11] потребує активної участі громадянського суспільства у моніторингу діяльності правоохоронних органів, у наданні правової допомоги та у публічному обговоренні судових рішень. Міжнародний досвід показує, що країни, які зберегли баланс між безпекою та правами людини під час конфліктів, мали розвинуті механізми громадського контролю та незалежну судову систему, здатну протистояти політичному та емоційному тиску.

Зауваження: У процесі підготовки цього тексту було використано програмне забезпечення генерації тексту (ChatGPT 5, Perplexity, Grammarly) виключно для редакційного редагування, корекції стилю. Усі фактичні дані були особисто перевірені та підтверджені автором тексту. Відповідальність за зміст і точність юридичного аналізу та пропозицій повністю покладається на автора.

Джерела:

1. Tuliakov V. O. (2025) Transnational Criminal Law, Sovereignty and International Justice: Harmonization Challenges and Policy Evolution. *International Annals of Criminology*. 2025. № 1--23. 23 p. URL: <https://doi.org/10.1017/cri.2025.10076>. URL: <https://hdl.handle.net/11300/30909>
2. Гришук В. К. (2017) Кримінальне право як соціальна цінність *Право України* № 2. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/prukr_2017_2_6.
3. Tuliakov, V. O. (2024) "Інтуїтивне кримінальне право та *ultima ratio*." ResearchGate, 2024. URL: <https://doi.org/10.13140/RG.2.2.27606.36169>
4. Tuliakov, V. O. (2025) «On Intuitive Dimensions of Substantive Criminal Law.» In *Ukraine and EU: Toward Deep Cooperation in the Security Sector: Conference Proceedings (Ostroh, 23-24 September 2025)*, edited by E. Balashov and D. Havryliuk, 50--53. Ostroh: Publishing House of the National University of Ostroh Academy, 2025. URL: <https://hdl.handle.net/11300/30857>
5. Бедрій, М. М. (2015). *Норми українського звичаєвого права (історико-юридична характеристика)*. Соціологія права, (3--4), 100--105. URL: <http://www.soclaw.idpnan.kyiv.ua/archive/2015/3-4/21.pdf>
6. Кокошко, Ф. І. (n.d.). Історико-правовий аспект розвитку звичаєвого права. *Спеціальна освіта*. URL: <https://expertize-journal.org.ua/spetsialni-znannya/851-kokoshko-f-i-istoriko-pravovij-aspekt-rozvitku-zvichaevogo-prava>
7. Brightbill, J. (2015). *Roman Declamation: Law and Ethics in the Roman World* (Doctoral dissertation, University of Chicago). URL: https://knowledge.uchicago.edu/record/492/files/Brightbill_uchicago_0330D_13115.pdf
8. Пономаренко Ю. А. (2025) Деякі питання тлумачення ознак об'єктивної сторони пособництва державі-агресору *Правове забезпечення основ національної безпеки України в умовах війни: проблеми теорії та правозастосування: матеріали кругл. ст.* (м. Харків, 17 жовт. 2025 р.): електрон. наук. вид. Харків: Право, 2025. – С. 12-22
9. Загиней-Заболотенко З. А., Допіряк Б. П. (2024) Форми умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво), в судовій практиці. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету. Серія Право*. 2024. Вип. 84. Ч. 3. С. 301–309.
10. Mamak, K. (2023). Cyber banishment: An old sanction for virtual spaces. *Information & Communications Technology Law*, 32(2), 139--157. URL: <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/1478601X.2023.2188449>
11. Tuliakov V. O. (2025) Victimization and Victim-Oriented Development of Criminal Law: a Complex Approach *Щорічник українського права: зб. наук. пр.* Харків, № 17. С. 325-337. URL: <https://hdl.handle.net/11300/29489>